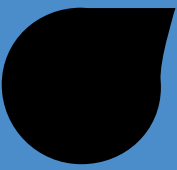

transcripciones

UNITAT 1

pista 1

—Bon dia! A la classe d'avui parlarem de les nostres experiències a l'hora d'aprendre llengües. Qui vol començar? Diego?

—Sí! Jo mateix! Ja sabeu que soc bilingüe: parlo anglès i castellà, perquè la meva mare és de Madrid i el meu pare de Bristol. Per tant, com que parlo castellà a casa, no tinc problemes per entendre algú que parla català. Ara bé, hi ha coses que em costen molt, perquè no m'adono dels errors: sempre escric la i grega del castellà i mai uso l'apòstrof!

—Tens raó, Diego, són aspectes que se us fan una muntanya als que teniu interioritzat el castellà! A poc a poc! Algú més? Annie?

—Entesos! Doncs a mi el que se'm fa més difícil és aprendre de memòria el lèxic! I, per contra, tinc facilitat per estudiar els verbs perquè els veig com un joc: les conjugacions sempre tenen una lògica i així exercites el cervell! Però el vocabulari... uff!!!

—Quina sort, Annie! A mi se'm fa pesadíssim estudiar les conjugacions i els verbs irregulars! Recordo quan vaig començar a estudiar català. Les primeres classes em van costar molt: el verb *ser*, per exemple: jo soc, tu ets, ella és... totes les formes diferents. O el verb *dir-se*: jo em dic, tu et dius, ella es diu, ens diem... uff!!! Vaig pensar que no me'n sortiria mai. I els accents oberts i tancats? Vaig fer un esforç per entendre-ho tot! Ara bé, m'ha resultat bastant fàcil llegir en català. Ja he llegit *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda i no ha estat gens complicat entendre la història de la Natàlia!

—És normal, Leo! Ara ja fa anys que estudiem català. Però, i parlar? Al principi era molt insegura i em costava molt llançar-me a parlar en català! Però saber com funcionaven els accents no em va costar gens. No, no ha estat gens complicat entendre l'accentuació en català.

—Molt bé, nois! Com veieu, cada un de vosaltres té una experiència diferent, i això que tots som del mateix grup!

pista 2

1. —Disculpi que la molesti.
—No pateixi!
—Li puc fer una pregunta?
—I tant! Digui, digui.
2. —Bon dia! L'agafo en un mal moment?
—Depèn!
—És que li voldria fer una pregunta! Puc?
—Ah! Sí, és clar. Endavant!
3. —Escolta, Maria, et podria trucar?
—Ara no em va gaire bé. Què passa?
—És que et voldria demanar un favor.
—Oh, t'escolto. Digues, digues!

UNITAT 2

pista 3

1. Quantes vegades més hem de tornar a votar a Catalunya? En principi, hi ha eleccions cada quatre anys, però des del 2010 mai hem tingut un govern que durí quatre anys! Cada dos o tres anys hem d'anar a votar. Que cansat que és, ser català!
2. Doncs jo estic segura que d'aquí a uns 100 anys ja podrem viatjar per l'espai com qui ara agafa un avió per passar el cap de setmana a Marràqueix. Òbviament, seran uns avions especials, com aquests que sempre surten a les pel·lícules! Jo, si fos vosaltres, ja aniria estalviant per pagar el bitllet als vostres nets!
3. He sentit dir per la televisió que el coronavirus és un virus creat en un laboratori! Us ho creieu? Jo penso que no és cert! Ara bé, sí que és cert que en altres ocasions s'han emprat virus i gasos tòxics per afeblir l'altre bàndol, com a la Primera Guerra Mundial.
4. Jo ja fa temps que tinc el meu compte d'Instagram en privat. Tinc por que les fotografies que penjo siguin públiques. Ara bé, la meva mare diu que el millor per protegir la meva privacitat a internet és,

simplement, no compartir res enlloc!

pista 4

—Hola, Vicent! Quin és el teu signe del zodíac? Et diré com t'anirà l'any.

—Hola, bona tarda! Soc capricorn.

—Hola, capricorn. En general, aquest any estaràs de sort! Quan acabem la trucada, surt corrents i ves a comprar tots els bitllets de loteria que trobis, et faràs ric!

—De debò? He de comprar algun número en concret?

—No, no! Et funcionarà amb qualsevol número. A més, esperes alguna notícia? Veig que prendràs decisions i sortiràs de la teva zona de confort. A finals d'aquest mes trobaràs un nou projecte laboral una mica arriscat que t'encantarà. Confia en tu mateix i fes el que et dicta el cor: accepta'!!

—Bé, no sé què faré... acabo de comprar una moto i l'hauré de pagar. No em puc arriscar a no tenir un sou estable.

—Però no et dic que has de ser valent? Fes-me cas! Ah... i faràs 35 anys enguany, veritat? Segons els astres, i com a capricorn, veig una relació directa entre aquesta edat i dues noves personetes. Si no em fallen els càlculs, tindràs dos fills idèntics abans del teu aniversari. L'enhorabona!

—I ara! Però si soc solter! És possible que no tingui mai fills! Ja en tinc prou amb els nebots.

—Ja sé que no tens parella, però tranquil, segons la posició de la lluna veig que coneixeràs una persona especial aquest estiu a Felanitx. Sé que visites Mallorca cada estiu. A la tardor ja compartireu pis i despeses!

—Òndia, això sí que és cert! Com ho saps? La meva família té una casa a l'illa. Ves a saber si tens raó...

—És clar que tinc raó! Fins aviat, Vicent! Enhorabona per la futura paternitat! Ah, i aquesta setmana ves en compte amb la moto, que veig que hi haurà un ensurt amb les rodes!

pista 5

—Bona nit, som en una nova edició del programa *Qui som i on anem?* Avui parlarem de com serà la nostra vida en el futur. Qui dominarà el món? Com a espècie, haurem millorat o empitjorat? A continuació resoldrem tots aquests dubtes amb dues eminències. En primer lloc, benvingut, doctor Mitjà. Com acabarem aquest any tan tumultuós?

—Bona nit, gràcies per comptar amb mi de nou! A hores d'ara els economistes ja poden confirmar amb seguretat que a finals d'aquest any hi haurà una crisi econòmica, la més greu des de la dictadura. En aquest cas, la crisi ve provocada perquè hi haurà hagut una epidèmia d'escala mundial amb milers de morts. En menys de sis mesos molta gent anirà a l'atur perquè haurà perdut la feina.

—Quin greu sentir tot això. I la situació millorarà l'any que ve?

—Bé, segons els científics a finals de l'any que ve trobaran una vacuna per a aquesta malaltia, ja que els estats hauran invertit milions d'euros en investigació.

—Òndia, això sí que és una bona notícia! I podeu preveure algun altre avenç?

—Doncs si es manté aquesta inversió econòmica, d'aquí a 50 anys s'inventarà la vacuna contra el càncer i, mentre es fan proves, ja s'hauran salvat milers de vides!

—Tant de bo sigui cert! Ves a saber si, fins i tot, poden inventar-la abans. Gràcies, Dr. Mitjà. Ara connectem amb l'experta en tecnologia, la doctora Clotet. Doctora Clotet, com haurà avançat la tecnologia?

—Bona nit! Qui sap si podrem inventar vacunes per curar totes les malalties! En el camp tecnològic s'esperen grans avenços durant els pròxims segles. A veure, el 2070 els robots viuran entre nosaltres amb normalitat, perquè ja s'hauran adaptat a la nostra societat.

—Què diu ara? I on viuran? No hi cabrem tots!

—La superpoblació serà un dels reptes del futur. De fet, se supo-

sa que cap al 2125 tots viurem en megalòpolis perquè ja s'hauran superat els 15.000 milions d'habitants. Pensi que ara en som menys de 8.000 milions.

—Gràcies, doctora Clotet! Ja ho veieu, la nostra vida canviarà, però sembla que no ens anirà tan malament, com a espècie! Ens retrobarem al pròxim programa!

pista 6

1. És possible que teletreballem des de casa, fins i tot els cirurgians! Tot serà en línia.

2. Jo crec que els rius es quedaran sense aigua i haurem de beure aigua del mar. Si no canviem els nostres hàbits, aquesta serà una de les conseqüències!

3. Estic segura que serem resistents a tots els virus, no ens caldran vacunes! Sempre estarem sans.

4. És probable que hi hagi problemes entre nosaltres que mai solucionarem, com el racisme o el feixisme. Tant de bo m'equivoqui!

5. Quan tothom tingui accés a internet dissenyaran uns xips que ens els implantaran al cervell. Portarem els dispositius mòbils integrats al cos! Quina por!

6. Si el 2060 tots els països capitalistes usen la mateixa moneda hi haurà una crisi molt forta i desapareixeran els bancs.

pista 7

diàleg 1

—Ves a saber si hi haurà una tercera guerra mundial.

—No m'estranyaria gens!

diàleg 2

—Creus que els robots ens prendran la feina?

—Ves a saber! Però cada cop hi ha més màquines que fan la nostra feina.

UNITAT 3

pista 8

1. volia

2. deia

3. quèiem

4. feies

5. cosfeu

6. queia

7. vivien

8. viatjava

9. veies

10. dormies

11. reien

12. podíem

13. cantava

14. perdien

15. aprenia

16. duien

17. veia

18. podies

19. fèiem

20. duies

21. deien

22. sortia

23. éreu

24. fèieu

pista 9

1. —En Xavier comparteix pis amb dues persones, oi?

—De fet, en total són quatre persones, perquè la seva germana també viu al mateix pis.

2. —Els lloguers en aquesta ciutat són cars.

—De fet, són caríssims! Jo l'altre dia vaig veure un pis més petit que aquest i valia el doble!

3. —Els de l'agència ja t'han dit si has de signar el contracte avui?

—Sí. De fet, m'han dit que l'hem de signar tots dos.

pista 10

Hola, soc Luigi i soc italià. Quan vaig arribar fa vuit mesos a València trobava a faltar Roma; m'enyorava molt! Ara ja no. Açò és casa meua! Visc en una habitació a l'hotel on treballe. El que més m'agrada és que tinc la platja i la muntanya al costat! Una altra cosa bona és que no hi ha tant de trànsit com a Roma i és un lloc molt més tranquil. De tota manera, tot i que el menjar d'ací és molt bo, trobe a faltar els plats italians, sobretot, el *risotto* de la *nonna*!

Bon dia. Em dic Ellen i vaig marxar d'Oxford l'any passat per venir

a viure a Barcelona. Ara visc en un cohabitatge al barri del Poblenou de Barcelona. El que més enyoro són els espais verds i el riu. Però a Barcelona hi ha també molta vida cultural i hi ha més restaurants que a Oxford! El que més m'agrada és que hi ha una molt bona xarxa de transport públic que et connecta amb tot arreu.

Soc en Yang, soc xinès i he viscut a Barcelona i a París. Ara visc en un veler a Ciutadella. M'encanta el ca-liu que té aquesta ciutat i sobretot el bon temps (excepte quan hi bufa el vent!). De vegades, trobo a faltar viure en una gran ciutat i desplaçar-me a tot arreu en metro; però viure en un lloc més petit té molts avantatges! Tothom es coneix i tot ho tens ben a prop: les botigues, el mercat, la biblioteca... En definitiva, estic molt content del canvi de vida que he fet.

Soc la Gorana, i vaig néixer a l'illa de Pag, a Croàcia. Ja fa un any que visc a Lleida, però encara m'enyoro una mica; el que més trobo a faltar és el bon temps. L'hivern aquí és massa fred! Però Lleida m'agrada molt: el millor és el menjar! L'altre dia vaig descobrir la coca de recap-te... boníssima! A més, hi ha més oferta cultural que allà: amb els meus companys de pis anem sovint al Cafè del Teatre. Sempre hi fan molt bons concerts!

UNITAT 4

pista 11

1. És un objecte de suro, petit i dur. És allargat i marró. Serveix per evitar que el líquid surti de l'ampolla.
2. És un recipient petit que té una nansa per prendre cafè. Normalment és de porcellana i de color blanc.
3. És un objecte de vidre i de metall molt fràgil i transparent que es connecta a l'electricitat i fa llum.
4. És una peça petita de ferro que està doblegada per les puntes. És allargada i molt estreta, i serveix per unir papers.
5. És un objecte dur de forma rodona, fet de cuir o de plàstic, per jugar a diferents jocs.

pista 12

- Roser! Estic emocionada! Per fi he aconseguit el segell que necessitava per acabar la meva col·lecció!
- Apa! Que bé! Després de buscar-lo durant tant de temps, ja el tens! Quants segells em vas dir que tenia la col·lecció?
- En té 325!
- Òndia! Pensava que en serien menys! Quina paciència que tens!

UNITAT 5

pista 13

1. Ja feia setmanes que sabia que quan sortíem de l'oficina passava alguna cosa que no era normal. Fa uns quants dies, vaig anar a veure un client amb la meva cap, la senyora Roure. Vam baixar, vam tancar la porta i, un cop al carrer, vam veure que hi havia un home alt i fort que ens observava.
2. Al mig de la vorera hi havia un home alt i fort. Totes dues vam entendre que ens observava. Però el més greu encara havia d'arribar. Aquest matí quan sortíem de l'edifici per anar a esmorzar, dos homes ens han tirat a terra i ens han amenaçat.
3. Mentre érem a terra, ens preguntaven tota l'estona per uns contractes. Jo no sabia de què parlaven. La meva cap els ha dit que s'equivocaven de persones. Mentre ens pegaven, jo, sense èxit, intentava explicar-los que els contractes eren damunt la meva taula. No ens escoltaven. No sabia pas com acabaria, tot allò.
4. De sobte, ens han deixat marxar. La meva cap i jo hem pujat a l'oficina per explicar als companys què havia passat, però en aquell mateix moment ha arribat la policia i hem hagut d'acompanyar-los a la comissaria. Demà haurem d'explicar bé els detalls de tot plegat als nostres companys perquè s'han quedat molt preocupats.

pista 14

1. Una dona va denunciar a la policia el robatori del seu telèfon mòbil la setmana passada a la ciutat

d'Olot. La dona, en posar la denúncia, va deixar les seves dades per tal que la policia la pogués localitzar si detenien el lladre i trobaven el mòbil. Quan la policia va detenir el lladre, els agents es van trobar amb el problema que la dona havia deixat com a telèfon de contacte el número del mòbil que li havien robat. Van decidir fer una crida per internet per localitzar la senyora.

2. El testimoni de l'incident assegura que divendres al vespre, quan tornava a casa, va veure com un home vestit de negre, amb passamuntanyes i guants, queia de la façana d'un edifici al qual volia accedir a través del balcó. Quan el testimoni va anar a socórrer el lladre, li va dir que necessitava un taxi per tornar a casa, perquè s'havia fet molt de mal i ja no tenia cap ganes de robar cap casa.
3. Segons ha explicat el carter del barri, el segrestador va arribar al lloc del crim a les 3 del migdia del 3 d'agost. S'havia d'esperar amagat dins una bústia al costat de casa de la víctima fins que anés a treballar. Va esperar una estona, però d'allà no en sortia ningú. Al cap de 3 hores d'esperar-se a 40º de temperatura, va marejar-se i es va desmaiar. Va ser llavors quan el va trobar el carter, que li va explicar que la víctima devia fer estona que ja no era a casa perquè la nit abans havien canviat l'hora i havia sortit una hora abans de l'arribada del segrestador.

UNITAT 6

pista 15

1. —Com ho veus? Els creuers són realment un problema? Hi estàs a favor o en contra?
—És difícil. No és blanc o negre. Al meu entendre, un dels aspectes que cal destacar és que els creuers permeten que els viatgers descobreixin noves ciutats de diferents països en molt poc temps: el creuer s'atura als ports importants i els turistes poden visitar la ciutat sense perdre temps. A més, molta gent tria anar de creuer perquè, si no, no tindria l'oportunitat de viatjar. S'estima més que el viatge ja estigui organitzat i no haver de preocupar-se d'hotels ni

trasllats, per exemple. A més, al meu parer, cada cop hi ha més turistes que escullen els creuers i això fa que les ciutats s'omplin de gent, de vida!

2. —Txell, és el teu torn.
—Bé, doncs jo no estic convençuda que els creuers aportin gaires coses bones a les ciutats. Per exemple, les ciutats no estan preparades per rebre tanta gent alhora. Penseu en la quantitat de passatgers que baixen de cop del creuer a una ciutat mitjana com Palma, i que van amunt i avall pels carrerons i places de la part vella de la ciutat!
3. —Estic d'acord que hi ha dies que hi poden haver més persones a la ciutat perquè ha arribat un creuer, però això beneficia els habitants de la ciutat perquè hi ha més oportunitats de feina. Els creuers donen feina. Estic segur que això és un punt positiu! La taxa d'atur no creix i la gent té feina gràcies als turistes dels creuers.
4. —Segons la meva opinió, és un tema molt important i no crec que les empreses de creuers tinguin gens en compte el medi ambient. Encara no hem vist cap proposta de millora per part de les empreses de creuers i realment contaminen moltíssim. A més, els experts estan convençuts que fan malbé el fons del mar i afecten les espècies d'animals i plantes que hi viuen.

pista 16

1. Els veïns del barri han demanat que l'Ajuntament instal·li uns jocs a la plaça per a la canalla, però jo crec que no només han d'instal·lar els jocs: suggereixo que comprin, també, bancs per als avis que acompanyen els seus nets a jugar. Així segur que tots estarem contents.
2. La regidora de joventut s'havia de reunir amb tots nosaltres, els joves del casal del barri, per escoltar les nostres inquietuds i propostes. Ja fa més de tres mesos que li vam escriure, però encara no ens ha rebut. Exigim que ens escolti d'una vegada!
3. Trucava perquè he llegit que l'alcalde ha proposat que els establi-

ments tanquin les terrasses a les dotze de la nit i hi estic en contra. És un fet que a aquella hora és quan hi ha més gent i no podem pas tancar, perquè perdríem molts diners!

4. És veritat que cada vegada que truquem als serveis de neteja del barri per demanar-los que vinguin a netejar les pintades a les parets de la nostra façana venen. Però no pot ser que només actuïn quan el problema ja ha passat. Demano que l'Ajuntament posi més patrulles de vigilància per posar fi als actes vandàlics.
5. Si cal reduir la contaminació hauríem d'intentar usar menys el transport privat i agafar més transport públic. D'acord. Però, com és que els creuers de les grans empreses poden arribar al port sense cap problema ni cap restricció? La veritat és que, al final, sempre som els ciutadans els que fem l'esforç.

pista 17

- Bon dia a tots i a totes! Seieu i començarem. Hem convocat aquesta reunió per organitzar les festes d'agost. Si seguim l'ordre del dia, el primer punt és l'espai per al teatre infantil. Qui comença?
- Doncs començo jo. Per fer el teatre infantil, necessitem el permís de la plaça Mossèn Cinto Verdaguer...
- Puc parlar?
- Digues, digues.
- Ja vam dir, des del grup sardanístic, que faríem les sardanes a la plaça Mossèn Cinto Verdaguer! Exigim que se'ns respecti!
- A veure, Toni, és veritat que ja havíem acordat que la plaça seria per a les sardanes, oi? Fem el teatre a l'auditori. Entesos?
- Exacte! Molt ben dit! Feu el teatre on vulgueu, però a la plaça no!
- Senyora Carme, si us plau! Endavant, Toni, t'escoltem.
- D'acord, d'acord. No ho vam pensar abans. Així doncs, demanem a l'Ajuntament que ens deixin fer el teatre a l'auditori. I les sardanes les fem a la plaça Mossèn Cinto Verdaguer.
- Molt bé. Algú vol afegir-hi res? No? Els dos primers punts fets.

Passem al tercer punt: l'ajut econòmic per al sopar. Creieu que l'hem de demanar? Què en penseu?

- Crec que l'Ajuntament ha de col·laborar econòmicament per pagar les despeses del sopar. Ja m'enteneu, oi?
- Molt bona idea! Alguna cosa més? No? Doncs ara sí, acabem la reunió.

UNITAT 7

pista 18

- Bon dia a tots els nostres oients! Hui tenim entre nosaltres la professora universitària Mònica Pons, experta en protocol i relacions institucionals. Amb ella volem parlar de com podem parar la taula perfecta per a ocasions especials, com ara els àpats de Nadal, aniversaris o celebracions diverses. Benvinguda, professora Pons.
- Bon dia, Carme, i moltes gràcies per convidar-me al vostre programa. Penseu que és molt important que els mitjans de comunicació dediquin un espai a parlar de temes de protocol, perquè molt sovint la gent es pensa que és una cosa molt complicada i que els queda lluny.
- I no és així?
- No! De cap manera. Per exemple, quan parem taula, encara que sigui a casa i un dia de cada dia, costa el mateix esforç posar les coses bé que malament. Si interioritzem certs detalls, aconseguirem donar una bona impressió als convidats. Tot el que hi ha a la taula té un perquè i no pot anar a qualsevol lloc. Un dels exemples més coneguts és el cas dels coberts: hem de posar a taula tots els que necessitem durant l'àpat. Per això hem de saber què menjarem i els hem de col·locar sempre de fora cap a dins. La cullera, la posarem a la dreta de tot perquè primer menjarem sopa. A continuació, també al costat dret, hi posarem els ganivets que necessitem, de peix o de carn. La for-

quilla, sempre a l'esquerra. Si hi ha coberts de peix, els reconeixem perquè són més petits, la forquilla no punxa i el ganivet no talla.

- I hem de saber alguna cosa especial dels coberts? Alguna cosa prohibida? Per exemple, què fem si som esquerrans?
- Realment, no hi ha canvis. El protocol està pensat per a gent que és dretana, és una qüestió universal, fins i tot al Regne Unit també ho fan així. Sobretot hem de vigilar amb el ganivet, no el podem agafar amb la mà esquerra per ajudar-nos a carregar el menjar ni ens el podem acostar a la boca per llepar restes de menjar. Això està molt malvist!
- Ja ho entenc. Ens hem de controlar quan estem en públic. I, escolte, professora Pons, què ens pot explicar sobre la decoració? Com podem parar taula perquè quede bé, però sense que quede massa carregada?
- Mira, has introduït un tema clau: sense carregar, sense exagerar. Podem ornamentar les taules amb un ram de flors naturals i poca cosa més. Els altres elements seran els necessaris per menjar: les estovalles, els tovallons, la vaixel·la, els coberts... Cal que posem estovalles i tovallons de roba i la vaixel·la bona. Per exemple, els plats i gots de plàstic i els tovallons de paper, cal evitar-los, que també és una manera de contaminar menys i reduir residus! També podem posar un "plat de respecte", que és un plat bonic que es posa sota els plats que faràs servir per menjar. En aquest plat no hi menjarem, és purament decoratiu, serveix perquè la taula no quedi buida quan treus els plats bruts. Al damunt d'aquest plat de cortesia hi posarem el plat pla o el plat fondo, si servim sopa o crema.
- D'acord, doncs ja tenim algunes coses clares. I què fem amb les begudes? Com les hem de servir?
- Sí, doncs haurem de posar gots i copes de vidre, una per a cada

tipus de beguda que servirem. El got o la copa d'aigua a la dreta de tot, la de vi blanc al mig, després la de vi negre i la copa de cava, a l'esquerra de tot. Les begudes, les servirem amb ampolles de vidre i decantadors de vi, mai amb ampolles de plàstic.

- Bé, doncs jo crec que ara ja podem parar una taula molt elegant. Ens pot donar alguna altra recomanació final? Alguna cosa que s'haja d'evitar?
- Dona, hem de comportar-nos bé, fent servir el sentit comú. No es poden fer sorolls innecessaris, com ara xarrupar la sopa o les begudes. Això està malament. El protocol tampoc permet menjar amb els dits, però sí que podem xuclar el cap de les gambes o menjar el pernil amb la mà en un aperitiu. I un altre detall és l'escuradents, no és protocol·lari, no el podem fer servir ni demanar-lo, no us el podeu posar a la boca. És fastigós!
- Molt bé, professora Pons! Aquells senyors que esmorzen al bar del barri amb un furgadents sempre entre els llavis no segueixen el protocol! Moltes gràcies pels seus consells i per haver-nos acompanyat una estona hui. Segur que molts dels nostres oients recordaran les seues paraules la propera vegada que paren taula!
- Moltes gràcies a vosaltres, ha estat un plaer i espero haver ajudat algú, aportant idees creatives i protocol·làries. Fins aviat!
- Segur que sí! Moltes gràcies!

pista 19

Hola, bon dia! Avui us volem explicar com es fan els famosos espaguetis a la carbonara. I atenció! Sorpresa! Perquè els autèntics es fan sense crema de llet! La llista exacta d'ingredients i quantitats, us la deixem al nostre web. I ara sí, la recepta. Esteu a punt?

Primer de tot, talleu la ceba a trossets i el bacó a tiretes d'un centímetre de gruix.

Tot seguit, en una paella gran,

escalfeu l'oli i fregiu-hi la ceba, primer, i després el bacó fins que quedi ros. Llavors, apagueu el foc. Poseu al foc una olla amb molta aigua i afegiu-hi la sal quan l'aigua comenci a bullir. Quan bulli l'aigua, hi afegiu els espaguetis. Mentrestant, bateu el rovell dels ous i barregeu-los amb el formatge: pecorino o parmesà, aquí entrariem en una discussió; per tant, trieu el formatge que us agradi més. Remeneu el formatge amb els rovells d'ou fins que quedi una crema espessa. Si és massa espessa hi podeu afegir una mica d'aigua de l'olla amb què esteu bullint la pasta. Finalment, escorreu els espaguetis i afegiu-los a la paella. Barregeu-los amb el bacó i la ceba amb el foc baix, i afegiu-hi la crema que heu fet amb els rovells d'ou i el formatge. Barregeu-ho tot i afegiu-hi una mica d'aigua amb què heu bullit la pasta perquè la salsa no quedi massa sòlida. Per acabar, serviu els espaguetis al plat i poseu-hi una mica de pebre i formatge al damunt. Bon profit!

pista 20

- Ei, Manel, què faràs aquest cap de setmana?
- Ai, Judit! Diumenge me'n vaig al delta de l'Ebre a menjar peix! Hem reservat una taula per dinar amb tota la família.
- Mira que bé! Uns plans excel·lents! No us esteu de res!
- Diguem que ens sabem cuidar. Però tu sí que no t'estàs de res! Ja m'ha dit el Xavier que aquest cap de setmana te'n vas a Nova York a veure un musical. Això sí que és vida!

UNITAT 8

pista 21

1. —T'has adonat que la paret és d'un altre color i està arreglada? Quan vam arribar al pis estava tota esquarterada i plena de forats perquè els altres inquilins tenien molts quadres penjats. Amb una mica de massilla, un pot de pintura i una mica de paciència ha quedat com nova! Ei, i ho he fet tota sola, eh?
—Molt bé, Àngela! Ets un crac!
2. —Sabeu com puc arreglar la cafetera de càpsules? Fa dies que no

UNITAT 9

pista 24

1. Dedico moltes hores a la feina; treballa de dilluns a diumenge i gairebé cada cap de setmana soc fora perquè toco per tot Europa. Demà seré amb l'orquestra a l'Auditori; espero que surti bé. Tot i que m'agrada molt la meva feina, tant de bo pogués treballar a l'ensenyament. Si m'hi pogués dedicar exclusivament, podria passar més temps a la meva ciutat.
2. Cada dia m'he de llevar a les sis i entrenar moltes hores. Estic una mica cansat de la pressió de les competicions. M'encantaria fer un canvi radical: des de ben petit he desitjat pujar en un escenari i poder posar-me en la pell de diferents persones. Tant de bo el meu somni és pogués fer realitat!
3. La meva feina no em desagrada; gaudeixo molt fent classes, però hi he acabat de manera accidental. Des de ben jove que he entrenat de valent per poder participar en competicions d'alt nivell. Si pogués dedicar-m'hi professionalment, potser podria assistir als Jocs Olímpics!
4. M'encanta ser davant del públic. No em fa res haver d'assajar moltes hores (i sovint també durant el cap de setmana!), però m'he adonat que el que més m'apassiona és tocar el violí. Crec que seria molt feliç si m'hi pogués dedicar professionalment. M'agradaria molt tocar en una orquestra i anar de gira!

pista 25

- Ei, Arnau, com va?
- Eli! Molt bé. I tu?
- També molt bé! Amunt i avall. Ja saps que sempre m'enredo a fer coses.
- Sí, sí! I ara quin projecte tens?
- Doncs ara tinc al cap fer un viatge a l'Índia.
- Ah, sí? Que interessant!
- Sí, em faria molta il·lusió anar-hi.
- I què hi voldries fer?
- Intento que m'acceptin en una organització que ajuda els nens que viuen al carrer. Ja hi he enviat els documents de la sol·licitud.

funciona bé, l'aigua no s'escalfa. Crec que el problema és a l'endoll, o potser és en una altra peça. L'he desmuntat i ara no sé com tornar a muntar-la. Al final, me'n compraré una altra. No vull prendre mal i no sé ni per on començar.

—Aniol, ets un cas! Sempre fas el mateix: ho desmuntes tot i després no saps com tornar-ho a muntar!

3. —I ara què fem, Mateu? Està tot ple d'aigua i el vàter està vessant.
—No et posis nerviosa, Elisenda.
—Tenim una clau anglesa?
—Una què? No sé si la clau és anglesa o francesa. Jo diria que les eines que tenim són catalanes perquè les vaig comprar en una ferreteria a Cardedeu.
—Saps què? Truquem a un lampista, perquè no ens en sortirem.

pista 22

1. Hola, família! Us porto males notícies. Els de la casa rural de Morella acaben de cancel·lar la nostra reserva per celebrar l'aniversari durant el pont de Pasqua. Ara els he trucat i m'han dit que havien oblidat que hi ha una reserva des de fa molt de temps per a dilluns de Pasqua. En resum, ens proposen que podem quedar-nos a la casa rural durant dues nits, en lloc de les tres que havíem planificat.
2. Bona tarda des de Sa Pobla! Al final tot ha acabat bé! He enviat un correu a l'empresa on hem llogat el cotxe aquest matí. Els he dit que havia llogat una furgoneta per a sis persones i en aquest cotxe només hi caben cinc persones. M'acaben de contestar i m'han dit que demà a les vuit del matí tindrem la furgoneta a la porta de l'hotel i que no pagarem el lloguer del cotxe del dia d'avui.
3. T'ho pots creure? Era a la porta d'embarcament de l'avió i em para una hostessa i em diu que he de pagar la maleta perquè és massa gran. Abans havia anat al mostrador de la companyia i m'havien dit que no havia de pagar res. M'he enfadat moltíssim! Per sort, l'hostessa m'ha dit que podia posar de franc l'equipatge a la bodega de l'avió.
4. Quin escàndol! Entro al dormitori i veig que és una habitació petita, amb dos llits individuals i sense

balcó! D'entrada, havia reservat una suite a la cinquena planta. Jo havia demanat una habitació amb un llit de matrimoni i tenir vista al mar. Finalment, després de queixar-me, l'hotel ens ha canviat l'habitació. Ara podem veure el mar des de l'habitació i, a més, ens han convidat a sopar de franc al restaurant de l'hotel.

pista 23

Mai no oblidarem el viatge dels 18 anys a l'Alguer amb tres amics del poble! Com que no teníem diners vam reservar el primer vol del dia: havíem de sortir del poble a les 4 de la matinada amb l'autobús, fer un trajecte de connexió a Barcelona i, després, cap a l'aeroport! Vam arribar a la capital, però allà no hi havia cap autobús per anar a l'aeroport! Carregats amb les maletes, vam haver de córrer i agafar un taxi. Vam arribar a l'aeroport a l'hora d'embarcar, però l'hostessa de vol ens va dir que algú s'havia de quedar a Barcelona perquè el vol ja anava ple. Ho vam decidir a sorts! Li va tocar a en Josep, que es va haver de quedar a l'aeroport i agafar el vol que sortia al vespre. Ara bé, vam fer una queixa a la companyia! Bé, en Josep, a l'aeroport, i nosaltres tres cap a l'Alguer. Quan vam arribar a l'aeroport de l'Alguer ens vam adonar que faltava la maleta de la Laura. Si la maleta no era a l'avió volia dir que l'havia perdut! L'havia oblidat al taxi! Vam trucar a en Josep, que era a Barcelona, per dir-li si podia trucar a la companyia de taxis per saber com podíem recuperar la maleta. Un cop vam arribar a l'Alguer vam anar a l'hostal i ens van dir que havíem d'esperar tres hores perquè les habitacions no estaven preparades! Per passar tots els disgustos vam decidir anar a dinar a un restaurant davant del mar. Ara bé, quan van portar el compte vam veure que ens havien carregat quatre ampolles d'aigua que no havíem demanat! Ens vam queixar i no ens volien creure! Vam estar discutint una estona fins que es van adonar que havia estat un error seu. Ara, quan recordem tot això, ens fa gràcia, però en aquell moment no vam riure gens!

-
- Molt bé! Jo no hi podria anar. Partiria massa. Potser en un altre país, però l'Índia... Sempre m'ha fet il·lusió fer el que fas tu, Eli, però no soc tan valent com tu.
- Sí, tens raó, es pateix una mica; però vull fer-ho. I què fas ara?
- Doncs ara treballo en el centre cívic del barri. Però tinc pensat anar a Gàmbia, tot i que ara, econòmicament, no puc. M'hauré d'esperar un any.
- Sí, és millor que ho planifiquis bé. I hi aniries amb en David?
- Sí. De fet, ell està treballant per a una empresa que instal·la plaques solars a Gàmbia i hi passa molts mesos.
- Ah! I per això t'hi has decidit!
- Sí. Li han demanat que es quedi dos anys i, per això, quan estalviï hi aniré jo. Una aventura! Ja saps que jo sol no ho faria.
- Si hi vas amb la parella és molt diferent que anar-hi sol. Crec que si tingués una companya i fills no aniria als mateixos llocs que sola.
- És clar! Els plans canviarien, però viatjar sempre és una gran experiència!

